Vrijdag, 30 April 1943

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

60ste Jaargang, No. 8889

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

U.S.A.-Vloot beschiet Attu.

Tarawa in Gilbert-groep door Noordamerikaanse bommenwerpers aangevallen.

Vluchtelingen-conferentie te Bermuda geëindigd.

Roosevelt van zijn reis in Washington terug.

ROOSEVELT TERUG VAN ZIJN REIS.

Douglas Cornell seint uit Washington:

Roosevelt beëindigde zijn reis en keerde in de hoofdstad terug met het nieuwe idee, dat de Noordamerikaanse jeugd, met gebruik van de fabrieken en militaire kampen, nog wel een of meer jaren dienst zou kunnen doen voor de regering in de na-oorlogse periode.

De President zeide tot de verslaggevers, die hem vergezelden op de reis, ervan overtuigd te zijn, dat de strijdkrachten en de fabrieken van het thuisfront volkomen aan de oorlogsinspanning deel nemen. Hij vroeg zich echter af wat gedaan kon worden — als de overwinning behaald is — met de kampen en fabrieken, waar millioenen aan zijn besteed. Hij had geen speciaal plan of program hierover, doch legde de nadruk op de goede physieke toestand en geestelijke paraatheid, die de mannen en vrouwen in dienst en de oorlogswerkers in uniform gedurende de laatste maanden hebben erlangd. En hij was van mening, dat hun oefening in een of andere vorm tot alle jonge mannen en vrouwen moet worden uitgebreid.

Zich verzettend tegen de term „verplichte militaire dienst" praefereerde Roosevelt te spreken van jaren van een dienst-bijdrage aan de Regering. De President verliet Washington op 13 April. Ik vergezelde hem door de meeste Zuidoostelijke staten tot Monterrey in Mexico — bijna 240 kilometer ten Zuiden van de grens — en vervolgens naar Denver en terug door het midden des lands.

Van zijn besprekingen met den Mexicaansen President Avila Camacho verklaarde Roosevelt, dat hij het Mexicaanse Staatshoofd van aangezicht tot aangezicht had ontmoet. De mening van Roosevelt was, dat de Mexicaanse President de Noordamerikaanse noden begrijpt; en ook de Verenigde Staten bevroeden de zijne beter dan ooit tevoren (Washington, (AP) 29.4).

ROOSEVELT GRIJPT IN.

Roosevelt deed een beroep op de mijnwerkers, waarvan 6000 reeds het werk hebben neergelegd in staking, om naar het werk terug te keren. Indien zij dit niet doen vóór Zaterdag as. om 10 uur zal hij al zijn machten als President en Opperbevelhebber gebruiken „om de nationale belangen te beschermen en een verdere stoornis van de succesrijke voortzetting van de oorlog te voorkomen" (Washington, (AP) 29.4)

STIMSONS PERSCONFERENTIE.

De Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog Henry Lewis Stimson verklaarde op een persconferentie, dat de definitieve meerderheid in de lucht in Noord-Afrika een bizonder voordeel is de Geallieerden in de slag van Tunis.

„Van 29 Maart tot 24 April hebben Geallieerde vliegers 1064 vijandelijke vliegtuigen vernield en er zelf 270 verloren. Van de vijandelijke vliegtuigen, die vernield werden, waren 859 vechtsmachines en 205 transporttoestellen. Felle gevechten duren voort overal langs het Tunisische front, waarbij men langzaam, doch bevredigend vordert".

Bij het nagaan van andere phasen in de oorlog zeide de Secretaris van Oorlog, dat de situatie in het Zuidwestelijk deel des Stillen Oceaans enigszins verbeterd is. „Er zijn aanwijzingen, dat het aantal Japanse vliegtuigen en vlooteenheden de laatste twee weken is afgenomen. Er is echter nog een grote mogelijkheid van een Japans offensief en om deze reden zendt het leger aan Generaal Douglas MacArthur alle mogelijke versterkingen, vooral in vliegtuigen."

„Volledige rapporten over de Noordamerikaanse dag-aanvallen op de Duitse industrie-centra hebben meer succes gehad, dan de aanvankelijke berichten te kennen gaven" (Washington, (AP) 29.4).

JAPAN VREEST NIEUWE AANVALLEN OP TOKIO.

De „Associated Press" ving een uitzending op van de Duitse radio waarin wordt gezegd, dat volgens Japanse beweringen de Noordamerikanen een reusachtige luchtbasis in Alaska aanleggen voor „meer dan duizend viermotorige bommenwerpers".

De Japanners zouden verklaard hebben, dat „de Noordamerikanen van plan zijn Tokio op het Japanse vasteland aan te vallen via de Aleoeten en Koerilen eilanden".

De radio zeide: „De vijandelijke voorbereidingen worden in Japanse kringen met de grootste aandacht beschouwd: en de Noordamerikaanse verklaringen omtrent toekomstige bombardementen op Japans gebied worden volkomen ernstig beschouwd (Londen, (AP) 29.4).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

„Stille Zuidzee: Bommenwerpers van het leger vielen de Japanse luchtbasis te Tarawa in de Gilbert-eilanden aan. Uitgebreide schade aan vijandelijke installaties wordt gemeld. Men stiet op weerstand van vijandelijke gevechtsvliegtuigen en afweervuur, doch alle Noordamerikaanse vliegtuigen keerden terug. Op 28 April vielen Liberator zware bommenwerpers de Japanse installaties te Kahili in de omgeving van het eiland Shortland aan, alsook te Vila in de Centrale Salomonsgroep. Resultaten werden niet bespeurd.

Noordelijk deel des Stillen Oceaans: 24 April 's morgens bombardeerden Noordamerikaanse vlooteenheden de Japanse baai en de Chichagof-haven van het eiland Attu. Geen vijandelijk kanonvuur werd er aangetroffen. Verdere bizonderheden zijn niet gemeld. Op 27 April deden Lightning gevechtsvliegtuigen van het leger, het slechte weer ten spijt, een aanval op de Japanse installaties te Kiska. Er werden geen resultaten waargenomen" (Washington, (AP) 29.4).

DE VLUCHTELINGEN-CONFERENTIE TEN EINDE.

Richard Massock seint uit Hamilton (Bermuda):

De Noordamerikaans-Britse vluchtelingen-conferentie is officieel geëindigd met een bekendmaking, dat men tot overeenstemming is gekomen over de gezamenlijke aanbevelingen, welke ten doel zullen hebben „**een groot aantal vluchtelingen** van alle rassen en nationaliteiten" te helpen.

Het gezamenlijke rapport, dat aan de beide Regeringen moet worden aangeboden, werd ondertekend in een sluitingsplechtigheid door de afgevaardigden onder leiding van Harold Willis Dodds, President van de Universiteit van Princeton, en Richard Law, den Britsen Parlementairen Onder-Secretaris voor Buitenlandse Zaken

Voor zover kon worden vastgesteld, omvat het rapport van de conferentie de volgende punten: De ontruiming op grote schaal van Joden en andere verdrukte volken uit het door de nazies bezette Europa valt buiten elke beschouwing, aangezien de Verenigde Landen onmogelijk met den vijand kunnen onderhandelen, terwijl er nog het tekort aan schepen is en moeilijkheden in het treinvervoer binnen de landen onder toezicht van de as.

Enkele duizenden vluchtelingen in de neutrale landen kunnen evenwel tijdelijk worden ondergebracht in Afrika tot het einde van de oorlog, wanneer zij naar hun respectieve landen kunnen terugkeren.

De zorg voor het voeden van de vluchtelingen, die de neutrale landen niet kunnen verlaten alsook het financieren van de neutralen voor het besteden van zorg aan de vluchtelingen zal worden vooral opgedragen aan een inter-regerings-comité.

Dit Comité zal worden uitgebreid als een blijvend onderstands-agentschap, waarschijnlijk met inbegrip van Spanje en Portugal.

De immigratie-restricties van Palestina en de Verenigde Staten werden door de conferentie buiten bespreking gelaten, omdat deze worden beschouwd als quaesties rakende de nationale politiek van de afzonderlijke landen.

Het tere probleem van de Poolse vluchtelingen in Rusland werd vermeden, gezien het hangende dispuut over hen tussen twee der Verenigde Landen: de Sovjet-Unie en de Poolse regering in Londen.

Aan de respectieve regeringen werd een der grootste problemen overgelaten ter beslissing: waar men de vluchtelingen, die zich op het ogenblik in de niet-strijdende landen van Europa bevinden, moet onderbrengen.

De Britten stelden voor de vluchtelingen naar Frans Noord-Afrika over te brengen, waar zij klaarblijkelijk voor de zorg grotendeels afhankelijk zouden zijn van de Verenigde Staten, aangezien dat gebied door Noordamerikaanse troepen bezet is. Zonder dit voorstel te verwerpen, zouden de Noordamerikanen het tegenvoorstel hebben gedaan sommige vluchtelingen te zenden naar Cyrenaica en Diredawa in Ethiopië, die onder Brits toezicht staan.

Aangezien het vluchtelingenprobleem grotendeels een Europees probleem is, gelooft men, dat de Noordamerikaanse delegatie ook Portugals Afrikaanse kolonie Angola heeft aangewezen als een mogelijke plaats voor het onderbrengen van de vluchtelingen. Hiervoor zullen natuurlijk onderhandelingen moeten worden gevoerd met de Portugese regering.

Bij het vinden van een toevluchtsoord voor de vluchtelingen was men zich ervan bewust, dat de Verenigde Staten en Groot Britannië de samenwerking moeten verkrijgen van verscheidene onzijdige landen, die langs het gebied van de nazies liggen. Dit is een teer probleem op zich omdat de meeste onzijdige landen min of meer aan Duitse druk onderhevig zijn.

De vergaderingen van de conferenties, met uitzondering van de openings- en sluitingsbijeenkomsten, werden met gesloten deuren gehouden en hoewel een correspondenten tussen de vergaderingen in met de afgevaardigden konden spreken, vernamen zij weinig van hetgeen er voorviel.

Op welke wijze — zo ja — men de Latijns-Amerikaanse landen zou naderen met voorstellen de deuren wijder open te werpen voor de vluchtelingen, was moeilijk vast te stellen. Men gelooft echter, dat het tekort aan schepen in oorlogstijd elk vervoer op grote schaal onmogelijk zal maken (Hamilton (AP) 29.4).

DEMOCRATISCHE ELEMENTEN IN ARGENTINIË VORMEN EEN VERENIGD FRONT.

De Nationale Conventie van de Radicale Partij in Argentinië aanvaardde het voorstel van de Socialisten Partij om een verenigd front van democratische elementen in het land te maken bij de komende Presidentsverkiezing. De Conventie nam de beslissing Donderdagmorgen na de gehele nacht het plan besproken te hebben.

Men zal hierdoor de grootste oppositie vormen voor Castillo's Conservatieven bij de verkiezing in September en grote kans hebben hen te verslaan, waardoor de Argentijnse politiek waarschijnlijk een andere richting zal inslaan (Buenos Aires, (AP) 29.4).

GEINTERNEERDE VLIEGERS IN TURKIJE WORDEN VRIJGELATEN.

Alle Noordamerikaanse vliegers, die in Turkije geïnterneerd werden na hun noodlandingen, zullen binnen enkele dagen vrijgelaten worden, aldus werd van gezaghebbende zijde medegedeeld. Men neemt aan, dat alle Britse en Russische, alsook alle vliegers van de as, die in Turkije geïnterneerd werden, eveneens zullen worden vrijgelaten als gevolg van een regeling, die door het Turkse Departement van Buitenlandse Zaken met de strijdende landen is getroffen (Ankara, (AP) 29.4).

IERSE CABINET AFGETREDEN.

Premier John Miller Andrews bood het ontslag van zijn gehele cabinet aan na vier maanden van herhaalde geschillen met de Unionisten Partij van Ulster, waarvan hij lid is. Men gelooft, dat aan Sir Basil Brooke, Minister van Handel, gevraagd zal worden een nieuwe Regering te vormen (Belfast, (AP) 29.4).

MUSELIER BIEDT ZIJN DIENSTEN AAN GIRAUD AAN.

Volgens de „Daily Herald" zal Vice-Admiraal Emile Muselier, vroeger Opperbevelhebber der Strijdende Franse vlootstrijdkrachten, spoedig vertrekken om zich te voegen bij Generaal Henri Giraud, die het aanbod van zijn diensten heeft aanvaard. Muselier had van 1932 tot 1937 het bevel over de Franse vlootstrijdkrachten te Bizerte. Hij leidde de Franse vlootstrijdkrachten bij het nemen van de Franse eilanden St. Pierre en Miquelon nabij de kust van New Foundland op Kerstmis 1941 (Londen, (AP) 29.4).

Het nieuws van vandaag.

De eerste phase van Alexanders offensief om de astroepen uit Tunis te werpen, schijnt geëindigd te zijn en in een poging het verloren terrein te herwinnen doen de Duitsers en Italianen nu krachtige tegenaanvallen.

Op enkele plaatsen wisten zij de Geallieerden een weinig terug te werpen, doch over het algemeen is er niet veel verandering gekomen in de toestand. De Geallieerden maken hier en daar nog steeds voortgang en bereiden zich voor op de nieuwe phase, die zeker komen moet. De vijandelijke troepen worden intussen — behalve met bommen en granaten — bestrooid met propaganda-blaadjes. Hierin wordt beweerd dat Erwin Rommel en zijn staf reeds weken geleden uit Afrika vertrokken zijn. Ook wordt aan de Duitsers gezegd, dat zij achtergelaten zijn om te sterven en dat hun „laatste kans" om het leven te behouden is: zich over te geven, blz.3).

Hoewel Rommel vertrokken is doen geruchten de ronde, dat een andere hoge nazie-man, Veldmaarschalk Albert Kesselring, thans de leiding van het Afrika Corps op zich genomen heeft. Dit is wel een bewijs hoe belangrijk Hitler de Afrikaanse strijd acht.

Britse bombardementen bleven in de afgelopen nacht uit op het Europese vasteland en tot nu toe is niet bekend of de Russen — na de aanval van gisteren op Kiningsbergen — de bombardementen op Oost-Pruisen hebben voortgezet.

Aan het Duits-Russische front woedt echter nog de luchtstrijd.

Van de gevechten op de grond meldt het Russische middagcommuniqué als steeds „geen veranderingen", hoewel Berlijn gisteren beweerde, dat de Russen een nieuw offensief op de Novorossisk-sector begonnen waren (blz. 1).

De Noordamerikaanse vloot heeft het eiland Attu in de Aleoeten beschoten en in de Stille Zuidzee vlogen Noordamerikaanse zware bommenwerpers naar Tarawa in de Gilbert-groep om er de Japanse installaties te vernielen. (blz. 1).

Uit Moskou vertrok de Poolse Ambassadeur Tadeusz Romer, doch hiermede is het Pools-Russische dispuut nog niet afgelopen. In Londen wordt nog steeds gewerkt aan een oplossing en in Washington — waar Roosevelt van zijn tocht teruggekeerd is — worden eveneens Noordamerikaanse pogingen in die richting verwacht. Tot het politiek terrein behoort dan nog het feit, dat Veldmaarschalk Karl Gustav Baron Mannerheim, Finlands Opperbevelhebber, voor „rust" in Zwitserland is aangekomen. Het is wel vreemd, dat een Opperbevelhebber zijn land om persoonlijke redenen verlaat, terwijl het in een strijd op leven en dood gewikkeld is. (blz. 1).

Hedenmiddag om 13.15 uur heeft H.K.H. Prinses Juliana na een radiOboodschap tot Nederland gericht. De rede werd naar Londen gerelayeerd, daar door Radio-Oranje uitgezonden. De Prinsesjes Beatrix en Irene deden ook mede en groetten „alle kinderen in Nederland en vertelden, dat Zusje Margriet zo lief is".

Hier volge een en ander uit deze rede:

„Niets kan prettiger zijn op Mijn verjaardag, dan in staat te zijn aan allen thuis Mijn groeten te zenden op het ogenblik tonen de feiten onnedrsprekelijk aan, dat onze gemeenschappelijke zaak — waarvoor gij met de uiterste krachtsinspanning strijdt en waarvoor gij bereid zijt het uiterste offer te brengen — op weg naar de overwinning is.

Ten dele ook dank zij onze onvermoeide krijgsmacht te land, ter zee en in de lucht en dank zij onze koopvaardijvloot, is de verenigde macht der Geallieerde Landen een kracht geworden, die niet langer kan worden tegengehouden. Ik wil deze gelegenheid aangrijpen om u te danken voor de wijze, waarop gij deeldet in ons geluk om de geboorte van onze kleine Margriet en Ik wens, dat gij weet, dat Mijn man en Ik daarvoor innig dankbaar zijn. Ofschoon wij gelukkig zijn met ons nieuw dochtertje, zijn wij meer dan ooit bedroefd om het feit, dat wij niet in ons eigen land kunnen wonen om met u de grote offers te delen, die door zovelen uwer zijn gebracht in de strijd voor recht en de vrijheid van het vaderland. Daarom was het onze wens ons kind te wijden aan de mannen, die onze strijd strijden en aan de nagedachtenis van wie hun taak reeds hebben vervuld uit Suriname en Curaçao en van Nederlanders verspreid over de gehele wereld, uit Canada en van talloze anderen hebben wij gelukwensen ontvangen. Instede van voor onze baby zullen op ons verzoek de vele geschenken besteed worden aan de gemeenschappelijke zaak.

Ofschoon Margriet in duistere tijd is geboren, is zij een gezond en gelukkig kind geworden, net als haar zusjes, op wie zij ook uiterlijk lijkt. Dank zij de bereidwilligheid van de Canadese regering heeft zij de Nederlandse nationaliteit. Omdat zij buiten Nederland is geboren, zal deze kleine Nederlandse altijd een symbool zijn van de band tussen de Verenigde Volken.

Beatrix en Irene weten goed, dat het ons enige doel is naar Nederland terug te keren om de eenvoudige reden, dat het land is, waar wij thuis horen.

In deze strijd, waarin millioenen hun levens geven — dikwijls jeugdige levens — vraagt men zich wel af wat de beekenis nog kan zijn van een enkel mensenleven, maar dan komt toch de realisatie weer van het feit, dat wij het licht der wereld en het zout der aarde zijn. In Nederland wordt dit sterk beseft en daar wordt eveneens de grondslag gelegd voor een betere toekomst, waarvoor wij bereid zijn alles te offeren".

* * *

[In de uitzending van Radio-Oranje morgenochtend om half zeven Curaçaose Tijd, wordt Prinses Juliana's rede heruitgezonden.]

MEER MIJNEN DAN GEWOONLIJK IN EEN MAAND GELEGD.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat de Britse vliegtuigen tijdens de laatste twee nachten meer mijnen gelegd hebben dan gewoonlijk in een maand gezaaid wordt. In de verrichtingen van Woensdagnacht vlogen sommige vliegtuigen 2500 kilometer heen en terug naar de Baltische Zee door donderstormen (Londen, (AP) 29.4).

VLUCHTEN BOVEN FRANKRIJK, NEDERLAND EN BELGIË.

Noordamerikaanse en Britse gevechtsvliegtuigen voerden heden uitgebreide vluchten uit boven Noord-Frankrijk, Nederland en België. De hevige aanvallen werden vooral gericht tegen het vijandelijke vervoersysteem. 2 Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen worden van de verrichtingen vermist (Londen, (AP) 29.4).

ONTRUIMING VAN BREST.

De stad Brest, die in 1940 een bevolking van 120.000 had, werd ontruimd met uitzondering van 45.000 inwoners, aldus een bekendmaking van Radio-Parijs. Het bericht zeide, dat de ontruiming van „allen, die niet onmisbaar waren", beëindigd is. (Londen, (AP) 29.4).

DE DUITSE VERLIEZEN TIJDENS DE WINTER.

De Britse radio meldde, dat volgens een uitzending van Moskou het Russische winter-offensief den Duitsers „850.000 manschappen aan doden, 350.000 man aan gevangenen, 5090 vliegtuigen, 9190 tanks en 20.360 kanonnen gekost heeft" (New York, (AP) 29.4).

EEN COMMISSIE VAN FRANSEN NAAR DE VOEDSELCONFERENTIE.

Het Hoofdkwartier der Strijdende Fransen maakte bekend, dat De Gaulle en Giraud overeenkwamen een gezamenlijke delegatie te zenden naar de voedselconferentie te Hot Springs (Virginia). Van Noordamerikaanse zijde zou men er namelijk op aangedrongen hebben een enkele Franse delegatie te zenden. De Franse missie zal onder leiding staan van René Alphand, Directeur van Economische Zaken in het Franse Nationale Comité. Zij zal zijn samengesteld uit vertegenwoordigers, die door De Gaulle en Giraud gekozen zijn. (Londen, (AP) 29.4).

Wilt heden nu treden.....

30 April 1943.

Ons is een Prinsesje geboren!!!

Zo jubelden onze ouders bij de geboorte van Prinses Juliana en een juichkreet ging over geheel Nederland. Velen, die in geen jaren een kerk van binnen hadden gezien, sloten zich aan bij de duizenden, die opgingen naar de Godshuizen om den Schepper te danken en Zijn Zegen af te smeken voor ons Vorstenhuis, voor onze Prinses. Die geboren was en plechtig weerklonk het, door zijn eenvoud, zo ontroerend schone lied: Wilt heden nu treden...

„Ons is een Prinsesje geboren!" Overal weerklonk deze zin als een jubel en onbewust werd als steeds, wanneer Nederlanders spreken over leden van het Oranje-Huis, de nadruk gelegd op dat „Ons."

Spreekt de bevolking in andere landen van „Den koning", „De Koningin", „De Prinses" of „Den Prins", elk Nederlander spreekt bij voorkeur over de leden van ons Vorstenhuis als van onze Koningin, onze Prinses, onzen Prins! En het is juist dat kleine woordje van slechts enkele letters, dat onze, dat zo juist weergeeft hoe het Oranje-Huis en het Nederlandse volk een onverbrekelijk geheel vormen, hoe zonder Oranje het leven voor een Nederlander ondenkbaar, onbestaanbaar is, hoe ons Vorstenhuis met het Nederlandse volk is samengegroeid en aaneengesmeed.

Ons Vorstenhuis is niet populair in de gewone betekenis die men aan het „populair zijn" geeft. Neen, het Oranje-Huis is voor het Nederlandse volk oneindig veel meer dan populair. Het is ons Vorstenhuis en het woordje „ons" omvat een gehele wereld van liefde en verknochtheid, die van vader op zoon, van moeder op dochter overging in de vele jaren, dat het Oranjehuis tot een zegen voor land en volk was. Het toont op duidelijke wijze, hoe tussen het Vorstenhuis en het volk een hechte band van innige liefde bestaat, en deze liefde demonstreert zich wel heel sterk, wanneer wij denken aan onze Prinses. Die heden verjaart, omdat Zij van Haar geboorte af om het zo eens te noemen min of meer tot onze familiekring behoorde.

Was onze Koningin, door Haar positie voor ons iets hogers, iemand tegen Wie wij meer op zagen, in Prinses Juliana zagen de ouderen meer hun Dochter en de jongeren hun Zuster.

Wie van ons jongeren herinnert zich niet hoe wij als bengels uren in de zij standen en ons met die heerlijke jongens-brutaliteit naar voren wisten te dringen om onze kelen schor te jubelen, wanneer het Koninklijke Gezin bij het bezoek aan onze stad, voorbij reed en hoe heerlijk trots wij waren, als ons gejuich beloond werd door het vriendelijk handgebaar van onze Koningin en...... wat veel meer nog tot ons sprak, als het kleine Prinsesje met Haar beide handjes ons spontaan en vrolijk toewuifde?

Wie van de Amsterdammers herinnert zich niet hoe wij jongeren des avonds, alle ouderlijke vermaningen om vooral vroeg thuis te komen negerende, elkaar verdrongen op de Dam, waar wij voor het Paleis urenlang bleven juichen en jubelen, net zo lang totdat daarboven de deuren opengingen en tevoorschijn traden... Koningin en Prins Hendrik, zònder ons Prinsesje.

Nog fanatieker werd ons schooljongensgejuich, maar dan kwam het besef tot ons, dat het Kleine Prinsesje wel reeds lang moest slapen en op een draf keerden wij huiswaarts, waar de enkele mededeling, dat wij Koningin Wilhelmina hadden toegejuicht voldoende was om zonder straf naar bed te kunnen gaan.

En zoals het in Amsterdam ging, ging het overal in Nederland. De ouderen waren een en al oog voor onze Koningin, wij jongeren daarentegen zagen meer onze Prinses en dit bleek nog wel het sterkste uit de gesprekken. Maanden na het bezoek van het Koninklijk Gezin aan onze stad wisten de ouderen nog precies te vertellen hoe Koningin Wilhelmina er had uitgezien en gegroet. Maar wij jongeren waren het, die tot in détails wisten te beschrijven hoe ons Prinsesje er had uitgezien en wat Zij had gedaan en menig schoolmeisje poogde, na één van de bezoeken van het Koninklijk Gezin aan Amsterdam, waarbij Prinses Juliana een grote, breedgerande, witte hoed droeg, waaronder Haar pijpekrullen te voorschijn kwamen, naarstig er precies zo uit te zien.

De jaren gingen voorbij. Er waren blijde, doch ook droeve dagen, zoals elke jeugd, ja elk leven een aaneenschakeling is van droeve en blijde gebeurtenissen. Haast zonder het te merken groeiden wij op en met ons groeide Prinses Juliana. Uit het kleine Prinsesje, dat met Haar beide handjes ons groette en waar wij als schoolbengels van droomden voor te zullen vechten als ooit een vijand mocht genaken, groeide een jong meisje, een jonge vrouw en nog later een gelukkige, trotse Moeder......

En de geschiedenis herhaalde zich. Weer jubelde geheel het Nederlandse volk „ons is een Prinsesje geboren"!! Weer togen duizenden en duizenden naar de bedehuizen en wéér klonk dat heerlijke lied: „Wilt heden nu treden!"

Wéér trad een jonge, gelukkige Moeder, Haar pasgeborene in de armen, trots en blijde voor het tezaamgestroomde volk voor het Paleis om het te laten delen in Haar groot geluk en wéér stond daar vooraan de Nederlandse jeugd in diepe bewondering voor „ons" Prinsesje, dat nu weer meer „Hun" Prinsesje is.

Dat waren de gelukkige dagen. Dagen, waarin de liefde van het Nederlandse volk voor ons Vorstenhuis door niets werd tegengehouden. De droefheid kwam, toen Duitse moordenaarsbenden zich vergrepen aan ons eigen lief Nederland en hun besmeurde klauwen zelfs durfden uitsteken naar ons Vorstenhuis!!

Duizenden Nederlanders vonden in die rampzalige vijf dagen een heldendood op het veld van eer, tot hun laatste snik trouw blijvende aan die jongensdroom, te zullen vechten voor ons Vorstenhuis, voor onze Prinses, zo ooit een vijand mocht genaken......

Door alle droefheid en angstige spanning heen kwam de blijde mare: „Ons Vorstelijk Gezin is gered en in veiligheid!". Deze tijding was als een zonnestraal na donkere onweerslagen! Als een persoonlijk geluk voelden wij jongeren het, toen wij vernamen, hoe onze Prinses en Haar beide kinderen in het gastvrije Canada een tijdelijk tehuis hadden gevonden, evenals wij het als een persoonlijk succes gevoelden toen Zij als Koninklijk Ambassadrice op onnavolgbare wijze in de Verenigde Staten aller harten wist te veroveren, evenals wij thans gevoelen, wat Hare gedachten zullen zijn nu Zij, voor de derde maal reeds ver van ons dierbaar Nederland Haar geboortedag herdenkt. Haar geboortedag, die in heel het Koninkrijk der Nederlanden werd gevierd op een wijze zoals alleen Nederlanders de verjaardagen van hun Vorstenhuis kunnen vieren, uitgelaten en vol liefde.

Maar als is in twee staatsdelen van ons Koninkrijk het Nederlandse volk door het Nazie en Jappen-gebroed gedwongen Haar verjaardag in de binnenkamers van hun huizen te vieren, hier in West-Indië en overal in de wereld waar Nederlanders vrij kunnen ademhalen, zullen zij getuigenis afleggen van hun innige liefde voor en verknochtheid aan het Vorstenhuis, voor onze Prinses.

En wéér zullen duizenden en nog eens duizenden zich ter kerke begeven en wéér zal het oude, plechtige „Wilt heden nu treden", opklinken, doch thans als een bede, een innige bede, dat onzen God moge behagen spoedig onze vijanden te vernietigen, opdat een vrij en herrezen Nederland weer gelukkig kan zijn met ons Vorstenhuis.

Wéér vouwen zich de handen van al wat Nederlander is tot een gebed, dat de Almachtige onze Prinses, Die heden verjaart, zal behoeden en Haar terug zal voeren naar de Haren.

En welk een oneindige diepte klinkt er dan in de eenvoudige regels.

„Nederland zal herrijzen"

Nederland zal weer gelukkig worden met het Oranjehuis!

Lang leve Onze Prinses!

Nederland.

NAARD E CONCENTRATIE-KAMPEN.

18.500 Nederlandse reserve-officieren, onderofficieren en manschappen werden door N.S.B.-ers bijgestaan door in het gebouw binnengevoerde Gestapo-afdelingen gearresteerd en als gevangenen opgesloten in 14 concentratiekampen in de nabijheid van de Duitse grens.

MGR. HENDRIKX HERBENOEMD.

De Bisschop van 's Hertogenbosch, Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. W. P. A. M. Mutsaerts kondigde aan de „herbenoeming" van Mgr. F. N. J. Hendrix tot Vicarius-Generaal van het diocees, ofschoon Mgr. Hendrikx zich in een concentratiekamp bevindt! Dit laatste was reeds het geval toen de vorige Bisschop Z.H.E. Mgr. Arnoldus Diepen nog leefde. Mgr. Mutsaerts nu, herbenoemde Mgr. Hendrikx, een ongewone daad, die wel zeer duidelijk een moedige demonstratie is tegen de Duitsers.

REGISTRATIE VAN DE NEDERLANDSE WEERMACHTEN.

Een zeer ernstig bericht bereikt ons uit Nederland: De Duitsers zijn begonnen met de registratie van alle — ongeveer 200.000 — leden der voormalige Nederlandse Weermacht, manschappen, onder-officieren en reserve-officieren (de beroeps-officieren bevinden zich sedert geruime tijd reeds in gevangenschap).

Het aantal zou nog hoger zijn, wanneer zich niet reeds duizenden voor gedwongen arbeid in Duitsland bevonden nog niet met zekerheid bekend of deze 200.000 Nederlandse mannen gearresteerd zullen worden. In ieder geval is het hoogstwaarschijnlijk, dat zij naar Duitsland zullen worden gevoerd voor gedwongen arbeid of voor gedwongen militaire diensten.

Radio-Oranje noemde dit vanmorgen „de ernstigste aanslag tot nu toe op Nederland gepleegd" en wekte namens de regering met nadruk op de registratie zoveel mogelijk te bemoeilijken.

De Duitsers hebben een en ander enkele malen per radio bekend gemaakt. Zij „rechtvaardigen de komende hoogst-ernstige gebeurtenissen met te zeggen, dat de Nederlandse krijgsgevangenen na hun vrijlating „ernstige reden tot teleurstelling" hadden gegeven. Inmiddels is tal van oud-militairen — wat wil zeggen toch niet meer dan 1000 à 2000 — „ondergedoken".

MET GAS VERMOORD.

Het Nederlandse sluikblad „Vrij Nederland" deelt mede, dat de Duitsers een groot aantal verpleegden van het Joodse Krankzinnigengesticht „Het Apeldoornsche Bosch" met gifgas hebben afgemaakt. De Duitsers wierpen patiënten en verpleegsters en verplegers in beestenwagens. Bij het bereiken van de Duitse grens waren velen reeds door verstikking om het leven gekomen. De overigen werden in Duitsland met gifgas vermoord.

VERDIENDE ONDERSCHEIDINGEN.

Hare Majesteit Koningin Wilhelmina heeft 21 Nederlandse en 5 Britse zeelieden persoonlijk onderscheidingen uitgereikt wegens manmoedig gedrag. Hare Majesteit heeft daarbij een kort, welgemeend woord van hulde gesproken. Onder de onderscheiden Nederlanders bevindt zich de bemanning van een schip dat onder hevige luchtaanvallen, deelnam aan de landing in Bougie-baai in Noord-Afrika, alsmede de bemanning van een schip, dat in November 1942 in de buurt van Nova Zembla werd getorpedeerd.

VEILIG TE LISSABON.

Onlangs hebben wij medegedeeld, dat een Nederlands K.L.M.-vliegtuig op de lijn Londen — Lissabon door Duitse vliegtuigen werd aangevallen. Thans wordt (met vertraging) bekend gemaakt, dat het vliegtuig ongedeerd is gebleven en veilig te Lissabon is geland.

Geschiedenis van Bonaire

door

PATER VITUS BRENNEKER O.P.

II.

INDIANEN.

Op het vasteland leefden de talrijke stammen van Indianen niet altijd in pais en vree met elkander. Het voortdurend oorlogsgevaar, en de zware verliezen, die door roof en plundering geleden werden, deed menigen Indianen-hoofdman uitzien naar veiliger oorden. De Indiaan verplaatst zich gemakkelijk, als het elders beter wonen is.

Bij helder weer zag men in het Noorden de vage schimmen van vrij grote eilanden. Enkelen hebben toen in hun kleine bootjes de tocht gewaagd, en bereikten na veel inspanning het doel. Zo is volgens gegronde gissingen ook Bonaire aan zijn eerste bewoners gekomen.

Het land was goed. De Indiaan, die een geboren jager en visser is, kon het hier wel stellen. Eetbare vissen waren er in overvloed. Verder leverde de zee hem ook nog carco's, zeeslangen en conchitas. Op het land leefden toentertijd nog konijnen en herten; en leguanen kropen er in ongekend groten getale rond. De bodem bracht ook zonder cultivering eetbare dingen voort: calbaszaden, de stengels van de bringa mosa, de dikke, vlezige bladeren van de pita, die in mootjes gesneden en geroosterd eetbare koekjes worden.

Nu nog worden ze gegeten, en dragen de naam van Indianenkoekjes. En dan niet te vergeten de altijd tierende cadushi's en jatu's, waar het land van vol staat, en wier nieuwe spruiten en vruchten eetbaar zijn. Daar er zoetwaterputten zijn, was enige landbouw ook mogelijk. Hebben zij dan nog wat vee aangevoerd, wat goed mogelijk was, daar er zeker relatie bestaan heeft tussen de overgekomenen en achtergeblevenen, dan was Bonaire — althans in de achting van een Indiaan een goed land om te leven.

Of immer dezelfde Indianen hier zijn blijven wonen, of dat er ook andere stammen zijn bijgekomen, of de één de ander verjaagd heeft, wij weten het niet. Werd Bonaire door dezelfde stam als die van Curaçao bewoond, dan bevonden er zich bij de ontdekking de Caquetios, een stam der Arowakken.

Veiligheid en de noodzaak van zoetwater heeft hen ertoe gedwongen zich in de Noord-Oost hoek van het eiland te vestigen, dus in de hak van de Bonaire-schoen. Talrijke vreemde tekeningen op de wanden van spelonken en holen wijzen ons meer precies aan, waar zij zich vooral ophielden: Spelonk. Fontein, Seru Pungi, Onima en Seru-Grita-Kabai.

Die tekeningen zijn raadselachtige figuren. Geen mens heeft ze tot nu toe vermogen te ontwarren. Op een hoogst enkele uitzondering na stellen ze geen van alle iets bepaalds voor althans naar onze begrippen. Het zijn kringen en kruisen, punten, strepen en kronkelingen. Na lang zoeken vindt men sporadisch iets, dat op een slang, een vis, een hagedis of een krab gelijkt. Waarschijnlijk zijn het een soort familiemerken. Ook de stof, waarmee ze geschilderd zijn is raadselachtig. Dat ze na zoveel honderd jaren niet vergaan zijn, doet ons sterk vermoeden, dat men een minerale en geen plantaardige verfstof heeft aangewend. De meeste zijn rood, een enkele is zwart. Rood is misschien verfaarde, een aardsoort, die ook op Bonaire voorkomt. Enkele jaren geleden groef men iets ten Noorden van Mentor gruis voor de wegen. Men trof toen een pijp of ader aan, waaruit de roodbruine verf, aarde in korrelige vorm uitrolde.

Nog iets anders hebben de Indianen ons uit die oude tijden gelaten. Dat zijn hun stenen bijltjes. Daar het ijzer voor hen geheel onbekend was, behielpen zij zich met stenen gereedschap. Glad geslepen stenen, van een steensoort, die men op Bonaire zelf niet aantreft, werden aan een stuk hout gebonden, of men liet ze erin vastgroeien: dat was hun hakbijl. Kartelde de scherpe kant, dan smeet men de steen weg en nam een nieuwe. Vandaar, dat men heden ten dage nog veel van die bijltjes, maar zo goed als alle beschadigd of gebroken, in de wildernis vindt. De inlandse bevolking bewaart ze zorgvuldig, en gebruikt ze als amuletten tegen blikseminslag. Het zijn de zogenaamde dondenstenen, die bij alle volkeren voorkomen.

Hun doden begroeven zij in grote urnen: de lijken werden daarin in zittende houding bijgezet, met het hoofd er boven uit. Het hoofd werd met een andere, kleinere urn bedekt. Op Bonaire moeten nog honderden graven van de oudste bewoners in de grond verborgen zijn, maar nog nooit is er een afdoende poging gedaan om ze op te sporen. Toen kort geleden enkele particulieren eens een proefje namen, voor de grotten van Seru Pungi, vonden zij reeds binnen twee uren op zeer geringe diepte scherven van dodenurnen. De kunst van pottenbakken hebben de Bonairianen nog zeer lang verstaan; nu is zij geheel en al verloren. De Indianen moeten er een buitengewone vaardigheid in bezeten hebben. Een proef bewees, dat een urnscherf van vier meter hoogte op de stenen gesmeten nog heel bleef!

Voor godsdienst waren die jagers en vissers maar weinig vatbaar. Ook de sierkunst moet bij hen maar een zeer matige bloei gekend hebben. Wellicht zullen uitgebreide opgravingen, zoals die op Aruba hebben plaatsgevonden onder de kundige leiding van den Indianen-kenner pastoor Koolwijk, ons meer, misschien een ander licht brengen in dat duistere, verre verleden.

DE NAAM.

De oudste bewoners hebben hun eiland zeker een naam gegeven. Hoe deze precies was, weten wij niet. Maar in de loop der tijden is die naam op heel verschillende wijzen uitgesproken en geschreven. In oude geschriften vindt men bij voorbaat geen Bonaire, maar Bonari, Buinari, Boynare, of Banari. Mogelijk houden al deze variaties een Indiaans „banare" in, hetwelk metgezel betekent, en hebben de eerste bewoners het eiland een metgezel van Curaçao genoemd.

Tegenwoordig weet eenieder, die enigermate van deze streken op de hoogte is, u te vertellen, dat Bonaire: „goede lucht" betekent. En inderdaad, in de huidige taal is dat ook zo. Bon betekent: goed; aire: lucht. Maar als men er dan aan toevoegt — wat in de regel geschiedt — dat hiermede de oorsprong van de naam gegeven is, dan is men abuis. De lucht van Bonaire is even goed of slecht als die van Curaçao of Aruba. Het minimale verschil in Noorderbreedte brengt geen merkbare klimaatverandering te weeg. Alleen mensen, die uit de warme Curaçaose straten komen, waar minder wind en meer bedorven lucht heerst, alleen zij vinden de lucht van Bonaire beter. Maar ook op Bonaire kan het moordend hèet en drukkend zijn.

De vervorming van de oorspronkelijke, ons onbekende naam tot de tegenwoordige is anders verlopen. Toen de Spanjaarden het eiland veroverden, lieten zij het naar oude gewoonte zijn naam behouden. Maar de Spaanse kolonisten maakten op de duur onwillekeurig van dat onverstaanbare woord een meer verstaanbare klank, en spraken het Banare, of wat het dan ook geweest zij, uit als Buen-aire goede lucht. Toen later het Spaans een der elementen van de huidige landstaal werd, veranderde Buenaire natuurlijkerwijs in Bon-aire.

Geen enkele Nederlander spreekt echter de naam van het eiland uit zoals de bewoners het doen. De Nederlander zegt: Bonère, alsof de uitgang Frans is. De Bonairiaan spreekt altijd en immer van Bona-i-re. Wil men dus blijk geven van enig historisch of taalkundig inzicht, dan spreke men van Bona-i-re. Toch heeft de Nederlandse traditie, laat ze op een vergissing berusten, als traditie ook haar waarde; daarom mag men het niemand euvel duiden, als hij de naam van het eiland niet op dezelfde wijze uitspreekt als de bewoners gewoon zijn te doen.

Eerste phase Alexanders offensief ten einde.

Krachtige tegenaanvallen van de As langs het gehele Tunische front.

Finlands Mannerheim voor „rust" naar Zwitserland.

Poolse Ambassadeur uit Moskou vertrokken.

POOLSE AMBASSADEUR VERLAAT MOSKOU.

De Poolse Ambassadeur Tadeusz Romer vertrok uit Moskou naar Kuibysjev. Hem werd uitgeleide gedaan door de Noordamerikaanse, Britse en Turkse Ambassadeurs. Romer zeide van plan te zijn ongeveer twee weken in Kuibysjev te verblijven en dan door te reizen naar Teheran. Van daaruit weet hij echter niet waarheen hij zal gaan. Bij zijn vertrek gaf de Ambassadeur de hoop te kennen voor een regeling der Russisch - Poolse geschillen (Moskou, (AP) 29.4).

VELDMAARSCHALK MANNERHEIM IN ZWITSERLAND.

Een bericht uit Stockholm deelt mede, dat Veldmaarschalk Baron Mannerheim, Opperbevelhebber van de Finse strijdkrachten, thans in Zwitserland is aangekomen „om gezondheidsredenen". Het Zweedse nieuwsblad „Svenska Dagbladet" werd als bron van het nieuws opgegeven. Hieraan voegde men toe, dat de Maarschalk zijn taak zal hervatten als hij genezen is (New York, (AP) 29.4).

Officieel werd in Helsinki bekend gemaakt, dat Mannerheim „enkele dagen geleden in Zwitserland is aangekomen om een korte rust te genieten in verband met zijn minder goede gezondheidstoestand". De Maarschalk is 75 jaar oud (Helsinki, (AP) 29.4).

REYNAUD SCHRIJFT ZIJN MEMOIRES.

Pierre Vienot, de Franse Onder-Staatssecretaris in 136, die pas in Engeland arriveerde, deelde mede, dat Paul Reynaud, de vroegere Franse Premier, zich bevindt in een donkere cel van een gevangenis in de Pyreneeën, waar hij zijn tijd doorbrengt met het schrijven van mémories, die een „senstie naar de oorlog" zullen veroorzaken.

Voorts zeide Vienot: „Ik bezocht Reynaud, die wordt gehouden in een kleine cel zonder zonlicht waar het water voortdurend van de muren druipt" (Londen, (AP) 29.4).

FRANS COMMUNIQUE VAN NOORD-AFRIKA.

„Niettegenstaande een grote activiteit van het Duise voetvolk, gesteund door tanks, vorderde het Franse Vrijwilligerscorps in de kustsector en veroverde het de Djebel Efsina. Ernstige verliezen werden den vijand hierbij toegebracht en er werden enkele gevangenen gemaakt. In de sector van Pont du Fahs consolideerden onze troepen het terrein, dat veroverd werd. De vijand deed een tegenaanval met steun van een hevig artillerie- en mortieren-vuur van Pont du Fahs uit. Deze tegenaanval werd echter gestuit door ons eigen geschut.

Meer naar het Oosten maakten Fransen eenheden nog belangrijk voortgang en veroverden zij de Djebel Berhafa, op 15 kilometer ten Noord-Westen van Djebibina, in nauw contact met de linkervleugel van het Britse en achtste leger" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 29.4).

AANVALLEN EN TEGENAANVALLEN.

Daniel de Luce, die zich met het Britse 1ste leger in Tunis bevindt, seint in een vertraagd telegram van 28 April: Reeds eens teruggedreven door het vijandelijke vuur bestormde het Britse voetvolk nogmaals de Djebel Bou Aoukaz op 34 kilometer ten Westen van Tunis en vocht men zich een weg naar de top.

De aanval op de 210 meter hoge heuvel, die de toegang tot de Tunische vlakte van de Medjerda-vallei beschermt was onovertroffen in felheid en het eerste doel werd pas bereikt na bijna 24 uren vechten, waarbij 200 gevangenen werden gemaakt. De Geallieerde luchtmacht, die de openingsaanval Dinsdag steunde met een systematisch bombardement op de Duitse stellingen op de Bou Aoukaz, schakelde heden de aanval over naast de vijandelijke batterijen op El Guessa, 3 kilometer verder naar het Oosten.

De eerste golf van de Britse voetknechten werd in stukken gesneden door de goed beschermde machinegeweren en mortieren, die het lucht- en artillerie-bombardement weerstonden en het uithielden tot de tweede golf 's morgens aanviel.

De Duitsers wierpen krachtige tegenaanvallen uit het Noorden tegen het vallen van de vond ian een poging de positie te herstellen.

Een haast even verwoede slag werd geleverd op de Djebel Bou Kournine, 30 kilometer verder naar het Zuiden. Hier ruimden de Britten een Duitse voorpost op in een verrassende uitval tijdens de duisternis van de afgelopen nacht.

Het vijandelijke geschut verdreef de aanvalstroepen en de versterkingen, die de linie poogden te consolideren. Op de top van deze uitgedoofde vulkaan gekomen, werd men ook tot de terugtocht gedwongen vanwege de regen van springstoffen uit vijandelijke mortieren. De Duitse weerstand nam toe in de meeste delen van het Tunische front; tot nu toe wist men de Fransen te weren tegen het bezetten van Pont du Fahs; men dreef een Britse afdeling terug van Sidi Ahmed naar de Long Stop heuvel in de Medjerda-vallei en wierp tegenaanvallen tegen de Noordamerikanen in de vallei vlak ten Noorden van de heuvels langs de Medjerdavallei.

Het leek erop, dat de eerste phase van Alexanders offensief definitief was geëindigd en dat de beslissende doorbraak nog niet was gemaakt.

Het succes bij de Djebel Bou Aoukaz — tenminste tijdelijk — is het hoogtepunt van de Geallieerde opmars in een week van bloedige uitputtingsgevechten.

De Noordamerikanen zijn thans genesteld op de hoge grond, welke uitzicht biedt op Sidi Nsir, een station in de Noordelijke sector van het Westelijk front.

De grootste Geallieerde wig strekt zich uit naar de Aoukaz en het is hier, dat de Duitsers waarschijnlijk het felste zullen reageren op de vertraagde Geallieerde opmars (Met het Britse 1ste leger in Tunis, (AP) 29.4).

GEALLIEERD COMMUNIQUE VAN NOORD-AFRIKA.

„In het gebied van het achtste leger werd gisteren een plaatselijke aanval gedaan waarbij ons doel werd bereikt. Een vijandelijke tegenaanval in deze sector behaalde een geringe mate van succes. Aan het front van het 1ste leger vonden verschillende bittere gevechten plaats in de sector van Medjez el Bab. De vijand deed vastberaden tegenaanvallen met tanks en infanterie op de doelen, die onlangs door ons genomen werden. De hoofdaanval vond plaats tegen de Djebel Bou Aoukaz. De gevechten duurden de gehele dag voort. Met uitzondering van een kleine winst in het gebied van Medjerda werden alle aanvallen afgeslagen met hevige verliezen voor den vijand en onze voorste stellingen werden behouden.

In het Noorden werden nog verdere plaatselijke vorderingen gemaakt door het Noordamerikaanse tweede corps.

In de nacht van 28 April bombardeerden Wellingtons van de strategische luchtmacht het vliegveld Aguina in Tunis. Gisteren zetten middelzware bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers van de strategische luchtmacht alsook gevechtsbommenwerpers van de tactische luchtmacht met escortes van gevechtsvliegtuigen hun aanvallen op de vijandelijke scheepvaart in de Golf van Tunis en het Kanaal van Sicilië voort. Twee schepen werden tot zinken gebracht en voltreffers werden gemaakt op een ander schip. Eén formatie van vijandelijke jagers ontmoet den op andere geplaatst.

Tijdens deze aanvallen werden forten 14 daarvan werden vernield. De aanvallen op de vijandelijke grondstellingen en troepenconcentraties werden voortgezet door gevechtsbommenwerpers van de tactische luchtmacht. Gevechtsvliegtuigen onderhielden voortdurend vluchten boven het gevechtsgebied. Van al deze verrichtingen worden 1 0 onzer vliegtuigen vermist."

Lichte vlootstrijdkrachten, die opereren in het Kanaal van Sicilië bestreden in de nacht van 28 op 29 April een flotielje van snelle motorvaartuigen. Een der vijandelijke vaartuigen werd geramd en in twee gesneden; twee andere werden beschadigd door kanonvuur en een daarvan kwam waarschijnlijk tot zinken." (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 30.4).

DE BLOEI VAN HET APOSTOLAAT TER ZEE.

Het Apostolaat ter Zee te Brooklijn in de Verenigde Staten van Noord-Amerika bouwde een nieuw tehuis voor de zeelieden ten bedrage van $ 60.000. Hierop besloot men in San Pedro ook de bestaande gebouwen uit te breiden om tegemoet te komen aan de noden der duizenden Katholieke zeelieden, die deze drukke havenplaats bezoeken. Ook de zeemanshuizen van het Apostolaat ter Zee in New York, Philadelphia, Portland en San Francisco zijn allen uitgebreid om in de grote behoeften te voorzien.

In Canada neemt het Apostolaat ter Zee steeds actiever deel aan het werk voor de zeelieden. In Halifax werd een havenkapelaan aangesteld. Er zijn zeemanshuzen te Vancouver, Quebec, Saint John en Montreal. Het zeemanshuis te Montreal is het oudste ter wereld.

MAN VERMOORDT ZIJN GEHELE GEZIN.

Een telegram uit Alegrete meldt, dat de landarbeider Maximiliano Silva, die in een district woont, dat bekend staat als Hoek van de Hel, zijn vrouw en acht kinderen doodde en vervolgens zelfmoord pleegde (Porto Alegre, (AP) 26.4).

CURAÇAO

DOCTOR M. F. DA COSTA GOMEZ GAAT WEL NAAR LONDEN.

Van bevoegde zijde vernemen wij: Er schijnt hier en daar ernstig misverstand te bestaan omtrent het feit, dat Doctor Moises F. da Costa Gomez nog niet zijn plaats innam in de Buitengewone Raad van Advies te Londen. De oorzaak der vertraging ligt in het geheel niet bij den Heer Da Costa Gomez. In de eerste plaats kon hij van hier niet vertrekken, vooraleer de Minister van Koloniën alhier zijn bezoek had gebracht. Op uitdrukkelijk verzoek van den Minister wachtte de Heer Da Costa Gomez.

Vervolgens heeft de Heer Da Costa Gomez zijn vertrek van New York al evenmin in eigen hand. Per vliegtuig kan de overtocht niet gemaakt worden. Scheepsgelegenheid wordt verzorgd door een der Nederlandse organen in de Verenigde Staten van Noord-Amerika. De Heer Da Costa Gomez is van de aanvang af bereid geweest met elke scheepsgelegenheid genoegen te nemen. Officieel is echter dezerzijds uit de Verenigde Staten medegedeeld: „Vertraging uitsluitend veroorzaakt door uitgebreide wachtlijst en lage voorrang voor niet-militairen".

NOORDAMERIKAANS SOLDAAT GEDECOREERD.

Maandag jongstleden werd Soldaat Karl Hrovat van het Medisch Corps der Noordamerikaanse legerstrijdkrachten alhier gedecoreerd met de Soldaten-Medaille voor het redden van een kameraad, die op het punt stond te verdrinken. De drenkeling was reeds tweemaal ondergegaan toen Hrovat hem bereikte en aan land bracht.

In een formele plechtigheid heeft Generaal-Majoor Joseph D. Patch, bevelhebbend Generaal van deze sector, Private Hrovat het eremetaal opgespeld. Generaal Patch bracht hierbij tevens hulde aan de strijdmacht op Curaçao.

Dit is de tweede maal, dat de Soldaten-Medaille op Curaçao is uitgereikt. De eerste werd toegewezen aan Sergeant Stevenson van Battery B voor het wagen van zijn leven om een kostbaar stuk materiaal te redden. Sergeant Stevenson liep daarbij verwondingen op, doch slaagde erin het stuk materiaal van een zekere vernieling te redden.

[Om verwarring te voorkomen willen wij mededelen, dat Generaal-Majoor Joseph D. Patch niet dezelfde is als die van Guadalcanal. Opperbevelhebber op Guadalcanal is Generaal-Majoor Alexander McCarroll Patch. De beide Generaal-Majoors zijn broeders van elakar — Red.].

„ONZE VLOOT"-NIEUWS.

Men schrijft ons:

Het damescomité van het „Zuikertuintje" van de K.N.V. „Onze Vloot" heeft het aardige idee gehad om op de Eerste Paasdag in het Zuikertuintje een tuinfeest te arrangeren voor de alhier vertoevende manschappen van de Koninklijke Marine en van de Koopvaardij.

Een 150-tal gastenzeelieden hadden aan de uitnodiging om hierbij tegenwoordig te zijn, gevolg gegeven.

Het „Zuikertuintje" was op zijn best. Getooid met vlaggetjes en wimpels — er ontbraken zelfs de papieren rozen aan de struiken niet — heerste hier met recht een werkelijk feestelijke stemming.

Om 12 uur schaarde men zich aan de dis en kon men bewonderen en proeven van hetgeen de dames alzo gewrocht hadden. En dat alles zich smaken liet, bewezen wel de ledige schotels, welke overvuld geweest waren.

Om 15 uur werd de dans ingeleid met een polonaise door de welbekende „Serenaders", welke de dansers tot 18 uur onvermoeid bezig hielden, op een echte dansvloer, hiervoor vrijwillig door het Waterfort voor dit doel afgestaan.

Node moest om 18 uur opgebroken worden, daar de zon ter kimme neigde en lange schaduwen onder de bomen de komende duisternis aankondigde. Het was een dag van oprecht genot en gezellig samenzijn, zowel voor de gasten, als de gastdames en -heren.

Het Damescomité van het „Zuikertuintje mag met trots op deze prettige dag terug zien.

Waar er de volgende dag een picnic zou zijn voor zeelieden door het Apostolaat ter Zee, werden de aanwezige zeelieden per luidspreker tot deze tocht uitgenodigd, terwijl de gastheren en dames verzocht werden voor het slagen van deze tocht zoveel mogelijk met hun auto's hieraan deel te nemen. Groter samenwerking kan men zich niet indenken. Werd hier ook een nieuw geluid vernomen.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Bewakingsdienst 3e Lichting. Vrijdagavond groep.

De les op heden, 30 April, gaat niet door in verband met de verjaardag van H.K.H. Prinses Juliana. Eerstvolgende avond-les Vrijdag 7 Mei as.

Bewakingsdienst 3e Lichting. Zaterdagmiddaggroep.

Schietoefening op Hato as. Zaterdag 1 Mei. Geweer medenemen; 14.15 uur appèl te Habaai.

Hoekmeetdienst.

Op Zaterdag as. 1 Mei 1943 op Hato een verplichte schietoefening. Tenue: wacht-tenue zonder helm, revolver medenemen; 14.15 uur appèl te Habaai. Vervoer per eigen gelegenheid naar Hato is toegestaan met dien verstande, dat men daar om 14.30 uur aanwezig zij.

Bewakingsdienst 3e Lichting. Zondagmorgengroep.

Schietoefening op Hato as. Zondag 2 Mei, geweer medenemen; 8.15 uur vertrek auto Brionplein; 8.25 uur appèl Habaai.

Politiedienst.

Schietoefening op Hato as. Zondag 2 Mei, een verplichte schietoefening voor ploeg Z. Tenue wachttenue zonder helm, revolver medenemen; 8.15 uur vertrek auto Brionplein; 8.25 uur appèl Habaai. Vervoer per eigen gelegenheid naar Hato is toegestaan met dien verstande, dat men daar om 8.30 uur aanwezig is.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Het Britse Ministerie van Luchtvaart meldt: „Gisteravond vielen Beaufighters van het Kustcommando, begeleid door Spitfires van het Gevechtscommando en Mustangs van het Samenwerkingscommando van het leger, een vijandelijk convooi aan, dat langs de Nederlandse kust in Noordelijke richting voer. Twee grote bevoorradingsschepen werden getroffen door torpedo's en in brand gezet. Een mijnenveger werd in brand gezet door kanon- en machinegeweeraanvallen. Verschillende andere geleideschepen werden beschadigd. Een Beaufighter wordt vermist."

— **Moskou:** Aangezien de hevige luchtoorlog aan het Russische-Duitse front toeneemt, verklaarde „Izvestia" dat misschien spoedig het begin zal worden gezien van intensieve zomercampagnes. In een hoofdartikel werd gezegd: „Niet vele dagen scheiden ons van grote gebeurtenissen. Mei is het begin van intensieve lente- en zomercampagnes. In deze Mei zijn wij op de drempel van een beslissende phase in onze heilige oorlog van bevrijding. Het blad zeide, dat het gebied, dat met het Russische winter-offensief bevrijd werd, 480.000 vierkante kilometers bedraagt.

— **Ergens in Engeland:** Generaal-Majoor H. L. N. Salmon, Commandant van een Canadese divisie in Engeland, werd gisteren gedood in een vliegongeval in het Zuid-Westen van Engeland. Het is de eerste Canadese Generaal, die het leven laat overzee. Er werden geen bizonderheden over het ongeval verstrekt.

— **Londen:** Het Italiaanse communiqué zeide: „In Tunis hernieuwde de vijand gisteren zijn pogingen om onze linie te breken, doch faalde hierin, door de krachtige verdediging van de Italiaanse en Duitse troepen."

— **New York:** Een Duits communiqué uit Berlijn deelde mede, dat nazieduikboten weer 10 schepen (53.000 ton) tot zinken hebben gebracht uit krachtig geëscorteerde convooien op de Noordatlantische Oceaan, en op de Middellandse Zee. Ook werd melding gemaakt van nachtelijke vlootgevechten nabij de Nederlandse kust, waarbij Duitse kustvaartuigen 2 Britse e-boten tot zinken zouden hebben gebracht, een derde zwaar zouden hebben beschadigd en een vierde in brand zouden hebben gezet.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Vr., 30 April:

Telegram Afdeling: Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: De Roos, tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: Pruis, tel. 299, Emmastad 14.

Dok-Afdeling: v.d. Veen, tel. 431.

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdienst, Zondag 2 Mei 9.30 uur. Voorganger: Ds. Carel Th. Steenstra.

Sportclub „Asiento": Voetbalprogramma voor het weekeinde: Zaterdag 1 Mei competitie-wedstrijd tussen „Asiento" junioren en „P.S.V." junioren; aanvang 15 uur.

Zaterdag 1 Mei 16.30 uur competitie-wedstrijd om de „Asiento-veteranen-beker" tussen Asiento en Groot Kwartier veteranen.

Zondag 2 Mei 16.30 uur vriendschappelijke wedstrijd tussen Asiento 1 en Groot Kwartier 1.

Tennis: Programma der kwartaalwedstrijden Asiento — C.S.C., 1 en 2 Mei 1943 op de banen van de Curaçaose Sportclub.

Zaterdag 16 uur: 2e dames enkel: Mejuffrouw Gomperts — Mejuffrouw Coppoolse; 3e heren dubbel Weetink-Knodler — F. Capriles-Gallas.

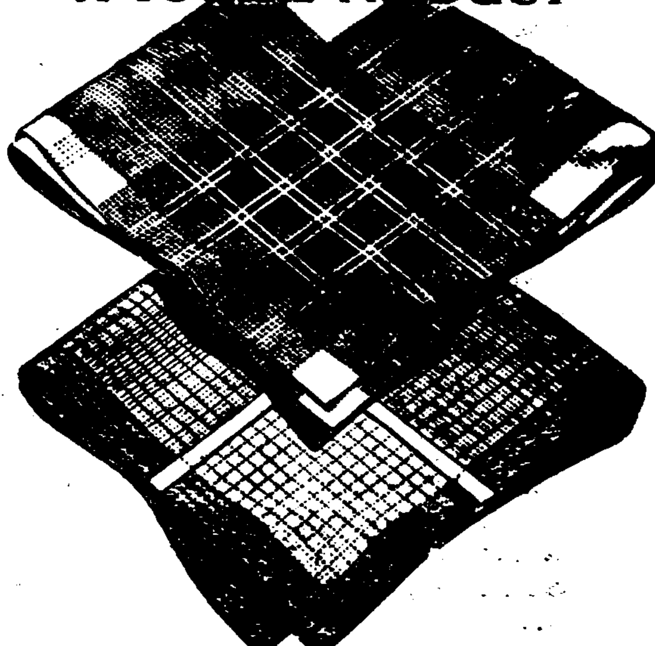
Zaterdag 17 uur: 2e heren enkel: Monteiro — J. Betz; gemengd dubbel: Mevrouw v.d. Swan-Heer Tuinenga — Mejuffrouw E. Salas-Heer R. Moreno.

Zondag 16 uur: 2e heren dubbel: Boon-Oostlander — Ph. Henriquez-H. Kromhout; 1 heren enkel: R. Boon — H. Salas; dames dubbel: Mevrouw v. Duuren-Mevrouw Rienks — Mejuffrouw E. Salas-Mejuffrouw E. Maduro.

Zondag 17 uur 1e dames enkel: Mevrouw v.d. Swan — Mejuffrouw I. Capriles; 1e heren dubbel Nebbeling-Karhof — R. Moreno-M. E. Curiel.

Spelers worden vriendelijk verzocht 10 minuten vóór de aangegeven tijd op de baan aanwezig te willen zijn.

Emma-beker-wedstrijden (Heren dubbelspel): De inschrijving tot deelneming aan deze wedstrijden, welke begin Mei een aanvang nemen, is thans geopend. Opgaven van deelneming gelieve men te richten aan de leden van de tenniscommissies van C.S.C. en Asiento. Sluiting der inschrijving 5 Mei as.

Curaçao.

DE FOTO VAN HET PRINSELIJK GEZIN.

Dat strenge meesters vaak goede meesters zijn, moge blijken uit de foto van het Prinselijk Gezin, welke wij vandaag kunnen publiceren. Men herinnert zich, dat enige tijd geleden door ons gewaagd werd van het feit, dat in ons staatsdeel niet alleen geen foto's voor de pers aanwezig waren, maar dat zij hier zelfs niet te koop zijn.

Nadien vernamen wij, dat het Zijner Excellentie behaagd had het oor te lenen aan onze verzuchting.

Cliché's en foto's komen! De foto van heden is er het eerste resultaat van. En een reeks andere foto's en cliché's is op komst. Het spreekwoord is ook hier weer bewaarheid.

FRATER M. SIGEBERT 25 JAAR IN HET KLOOSTER.

Op 1 Mei a.s. hoopt Frater Maria Sigebert zijn zilveren kloosterfeest te vieren. Na enkele jaren in Nederland bij het onderwijs te zijn geweest, vertrok hij einde 1923 naar Suriname, waar hij 9 jaar werkzaam was. In 1932 kwam hij op Curaçao aan. In de ruim tien jaren van zijn verblijf alhier is hij aan verschillende scholen verbonden geweest, waar hij zich door zijn rustige werkzaamheid vele vrienden wist te maken. Zijn enigszins zwakke gezondheid eiste een niet te zware werkkring in een stille omgeving, die hij beide vond op Scherpenheuvel.

DE STATEN VAN CURAÇAO BIJEEN.

Gisteravond om 20 uur verzamelden de Staten van Curaçao zich in de Statenzaal ter afwikkeling van enige Ontwerp-landsverordeningen en nog vele andere zaken. Als Gemachtigden van het Bestuur traden op Doctor Cornelius Süthoff, Meester Henricus Ignatius Franke en Doctorandus Jan Hubert van Boven. Van de 15 Statenleden waren er 9 opgekomen.

Bij de „Ingekomen Stukken" was een brief van Zijne Excellentie den Gouverneur, waarin melding wordt gemaakt, dat den Staten spoedig een ontwerp-landsverordening zal bereiken, waarin wordt voorgesteld een afzonderlijke Raad van Toezicht op de practizijns buiten de rechters om in te stellen met mogelijkheid van beroep en tevens een tarief vast te stellen voor de practizijns. Het hierbij aangekondigde ontwerp heeft intussen de Staten reeds bereikt, aldus de Voorzitter.

In een brief deelde Statenlid F. A. Vromans mede, dat hij wegens verblijf in het buitenland gedurende 6 weken de vergaderingen niet zal kunnen bijwonen.

Vervolgens worden er 2 ontwerp-landsverordeningen aangeboden: de een betreffende de uitgifte van muntbiljetten en de ander betreffende aanvulling van het Curaçaos Wetboek met het verzoek deze landsverordeningen zo spoedig mogelijk te behandelen. De voorzitter stelt derhalve voor deze behandeling toe te voegen aan de agenda.

Nu komt in behandeling de „Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Schutterijlandsverordening 1940". Nadat Dr. C. Süthoff een kleine technische wijziging aanbracht, die de Statenleden aanvaardden, werd deze landsverordening zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Verplichte arbeid.

Hierna is aan de beurt de „Ontwerp-landsverordening houdende bepalingen betreffende de verplichte arbeid in bedrijven". Statenlid Elias A. Römer merkt op, dat de in afdelingen der Staten gedane suggestie om de commissie, die het toezicht zal houden op de verplichte bedrijven, ook een onderzoek te laten instellen naar rechtvaardige lonen bij die bedrijven door het Betsuur is overgenomen. Bij het verplichten tot arbeid is het toch alleszins redelijk volgens de sociale rechtvaardigheid, dat een onderzoek worde ingesteld of de arbeidsvoorwaarden wel aan redelijke voorwaarden voldoen.

Drs. J. H. van Boven verklaart, dat dit inderdaad de bedoeling van het Bestuur is. Bij de bedrijven, die reeds tot verplicht bedrijf zijn gemaakt, zal dit alsnog door de commissie geschieden en bij de bedrijven, die tot verplicht bedrijf worden verklaard, zal direct na de afkondiging hiervan een onderzoek worden ingesteld. De commissie zal dan van haar bevindingen een rapport uitbrengen aan den Gouverneur.

Het ontwerp komt hierop in stemming en wordt aangenomen.

Ambtswoning Gouverneur.

Vervolgens leest Voorzitter John Horris Sprockel een ontwerp van een brief voor, die de Statenleden zullen zenden aan Zijne Excellentie den Gouverneur over het bouwen van een ambtswoning voor Zijne Excellentie op Aruba. Er wordt o.a. in gezegd, dat de Raad van Politie te Aruba reeds in haar vergadering van 29 December 1942 het wenselijk achtte een crediet op de begroting aan te vragen voor het bouwen van zulk een ambtswoning. De Staten willen nu met kracht dit voorstel om een ambtswoning voor den Gouverneur op Aruba te bouwen steunen. Het eiland Aruba neemt reeds sedert jaren een belangrijke plaats in in de Curaçaose gemeenschap.

De Lago Oil Co., die naar men zegt de grootste olieraffinaderij ter wereld aldaar heeft, en de toenemende handel en scheepvaart hebben Aruba economisch op een zeer hoog peil gebracht. Er doen zich op Aruba nu vele vraagstukken voor, die de Gouverneur daar ter plaatse zal moeten oplossen. De Gouveneurs der laatste tijden begaven zich, dit inziende, reeds herhaaldelijk naar Aruba om zich persoonlijk op de hoogte te stellen. Het is een rechtvaardige wens van de Arubaanse bevolking, dat de Gouverneur meer en langer op Aruba zal verblijven. Dit zal des te meer nodig zijn als na de volledige uitwerking van de artikelen 117 en 118 der Curaçaose Staatsregeling de Gouverneur meer een overkapping zal zijn van gedecentraliseerde bestuursorganen.

Tot dusver maakte de Gouverneur tijdens zijn verblijf op Aruba gebruik van een bescheiden middenstandswoning. Dit is niet in overeenstemming met de waardigheid van den Vertegenwoordiger van Hare Majesteit. Derhalve willen de Statenleden Zijne Excellentie den Gouveneur voorstellen met den Minister van Koloniën in verbinding te treden, opdat ten laste van Rijks Schatkist een passende woonstede worde gebouwd voor den Gouverneur.

Commissie voor Huishoudelijke Aangelegenheden.

Vervolgens moet de Commissie voor Huishoudelijke Aangelegenheden worden samengesteld. De voorzitter herbenoemt de leden van het vorig jaar te weten de Heren Dr. Adolphe W.J.M. Desertine en Alfred S. Senior. Hierna werd een pauze gehouden, opdat de Statenleden gelegenheid zouden hebben de alsnog te behandelen ontwerpen landsverordeningen onderling te bespreken.

Na de pauze kwam allereerst in behandeling de „Landsverordening tot bekrachtiging, wijziging en aanvulling van de regeling van de uitgifte van muntbiljetten van ƒ 1.—, vervat in het besluit van de 13e Juli 1942."

Statenlid Carel N. Winkel vraagt uitstel van de behandeling, wijl hij verschillende bezwaren nog wenst te bestuderen. De Heer Winkel vindt o.a. de passage niet fraai, waar staat, „dat muntbiljetten zullen worden uitgegeven van een waarde van twee en een halve gulden tot een bedrag van ten hoogste een millioen tweehonderd en vijftig duizend gulden, welk bedrag de Gouverneur kan verhogen, indien hem zulks in het belang van het binnenlands geldverkeer nodig mocht blijken."

De Bestuursgemachtigde, Mr. H. I. Franke, maakt geen bezwaar tot uitstel der behandeling Maar verzoekt wel dat de behandeling zal plaats hebben in de eerste helft van de maand Mei, opdat bij de betalingen van Mei gebruik zal kunnen gemaakt worden van de nieuwe muntbiljetten.

Tot slot wordt behandeld de „Landsverordening van de tot aanvulling van het artikel 30 van het Curaçaos Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, zoals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij landsverordening van de 16e September 1940". Statenlid Jean A. J. Ellis vraagt het woord naar aanleiding van de zinsnede in de Memorie van Toelichting, waar staat „onze rechtsvordering is een soort copie van het 4e Boek Rechtsvordering van Nederlands Indië". De Heer Ellis zegt, dat blijkens Meester B. de Gaay Fortmans bewerkt Curaçaos Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering tal van artikelen uit de Nederlandse Rechtsvordering zijn overgenomen en dat vele artikelen overeenstemmen met bepalingen van het vroegere Curaçaose Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De uit Nederlands Indië overgenomen bepalingen betreffen hoofdzakelijk het aanhangig maken der zaak en het geding ter terechtzitting. Daargelaten nog of het aan het slot van de Memorie van Toelichting geuit vermoeden juist is.

De Bestuursgemachtigde Dr. C. Süthoff zegt, dat hij niet veel woorden zal zeggen. Hij is jarenlang in Nederlands Indië geweest en heeft juist met deze materie veel te doen gehad. „Ik kan verklaren", zo zegt Dr. Süthoff, „dat het een soort copie is". Enigszins verbolgen roept Dr. Süthoff uit: „Waarom moet Gaay Fortman het nu beter weten dan ik?" Na nog enige uitleg, waarom geen copie gezegd is, maar wel een soort copie, eindigt Dr. Süthoff.

Statenlid Ellis besluit er niet meer op in te gaan en de landsverordening wordt aangenomen.

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de Voorzitter de vergadering.

RABBI GOLDBERG BEZOEKT CURAÇAO.

Rabbijn Joshua L. Goldberg van de Noordamerikaanse Marine arriveerde dezer dagen op Curaçao om zich te overtuigen van de zielzorg, welke de manschappen van de Israëlietische godsdienst hier genieten en hen zo nodig van dienst te zijn. De Rabbijn, die vroeger te New York gevestigd was, reist thans als Luitenant van het Chaplain Corps U.S. Naval Reserve de verschillende Noordamerikaanse bases in het Caraïbische gebied af. Binnen enkele dagen zal hij ons eiland weer verlaten.

Alvorens te vertrekken zal hij echter Maandag of Dinsdag een rede houden voor de vereniging „Dr. Chadasj".

Naar wij vernemen heeft Vlootrabbijn Goldberg kort na zijn aankomst hier contact gezocht en gemaakt met Rabbijn Izaak Jessurun Cardozo, met wien hij een bespreking had.

NIEUWE PUBLICATIE OVER DE DOMINICANEN.

Verschenen is een belangrijk boek getiteld: Hymns of the Dominican Missal and Breviary, by Aquinas Byrnes.

Uitgever is B. Herder Book Comp. te St. Louis, Mo., U.S.A. Het boek, dat de hymnen van den ritus der Dominicanen behandelt, kost $ 4,75.

UITVOERING BIJ DE NOORDAMERIKANEN.

In het Noordamerikaanse Kamp alhier werd deze week een geslaagde uitvoering gegeven door een groep amateur-artisten uit de gelederen der soldaten. Van Waller Field, Trinidad, kwam tevens het Silver Wings Orkest van 10 muzikanten over om de manschappen een verdiende afleiding te bezorgen. Zaterdagavond werden de officieren van Hato getracteerd op een Paasbal.

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

Kerkberichten.

Week van 2 Mei t/m 8 Mei.
In de ritus der Dominicanen:

Zo.: Octaafdag van het Hoogfeest van de Verrijzenis des Heren (Beloken Pasen).
Ma.: Feest van de Kruisvinding.
Di.: H. Catharina van Senen O.P., mede-Patrones van Rome.
Wo.: H. Pius V, O.P., Paus.
Do.: Apostelen Philippus en Jacobus.
Vr.: H. Marcus, Evangelist.
Za.: H. Petrus van Verona O.P., martelaar.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

CATHEDRALE ST. ANNA-KERK. Otrabanda.

Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Hoogmis (N.) opgedragen voor het Herstel van Polen.
18.— Meimaandlof.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Iedere avond om 18 uur Meimaandoefeningen.
Di.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis ter ere van het H. Hart.
Zo. 9 Mei, Plechtige Hoogmis voor de Bevrijding van Nederland.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.30 Lof.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Iedere avond om 18 uur Rozenhoedje.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis ter ere van het H. Hart.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.

Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:

5.— H. Mis.
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
18.— Aanbiddingslof voor de mannen.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Di.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
17—18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P.).
Vr.: 5.— Gezongen H. Mis ter ere van het H. Hart.
Za.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag de genele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967, spreekuur: 8 — 10 uur. Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5.— H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (Ned. en Eng.). gezongen door het Nederlands mannenkoor.
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 en 7.— H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis ter ere van het H. Hart.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwé.

Pastoor A. C. de Valk O.P., tel. 2365, spreekuur: 7—9 uur (behalve Zondag).

Zondag:

5.30 H. Mis (P.)
8.30 Hoogmis (P.)
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis tot 9 uur. **Za.** van 16 tot 18 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.

Pastoor H. Penninx O.P., geen telef., spreekuur 7 — 8.15 uur beh. Zondag.

Zondag:

6.— H. Mis (P): 8.30 Hoogmis;
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.).
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GESTICHT.

Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17,15 — 18,15 Aanbidding voor de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba.

Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34; spreekuren: alle weekdagen van 7.15—8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.
Iedere avond om 17.30 uur Rozenhoedje voor de vrede.

P. of N. achter een functie wil zeggen, dat preek of gebeden, resp. in de Papiamentse of Nederlandse taal gehouden worden.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Zondag 25 en Maandag 26 April 1943.

Independiente 1 — R.C.A. 1	1—4.
S.U.B.T. 1 — R.C.A. 1	0—0.

WEDSTRIJDPROGRAMMA. COMPETITIE 1943.

STADION.

Zondag 2 Mei 1943:	A-Klasse	Independiente 1 — Atlanta 1 (gaat niet door)
Zondag 2 Mei 1943:	A-klasse vriendschappelijk	Atlanta 1 — Jong Curaçao 1. (Oehlers)
Zondag 9 Mei 1943:	A-Klasse	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (Koeiman)
Zondag 16 Mei 1943:		nog niet bekend.
Zondag 23 Mei 1943:		nog niet bekend.
Zondag 30 Mei 1943:	A-Klasse	Atlanta 1 — Jong Holland 1 (Van Rosberg)
Zondag 6 Juni 1943:	Wedstrijden ten bate van de Curaçaose Athletiek Bond (de 4 bovenste clubs van de ranglijst).	

Aanvang der wedstrijden voorlopig vastgesteld op 16.15 uur.

De A-Klasse bestaat uit de navolgende 6 clubs: **Independiente, S.U.B.T., Jong Holland, Atlanta, Jong Curaçao en Transvaal.** Er zal een dubbele competitie gespeeld worden. De vereniging, eindigende als laatste op de ranglijst, zal degradatie-wedstrijden moeten spelen tegen den kampioen van de B-Klasse. Indien de B-Klasse echter in de Reserve A-Klasse medespeelt, dan komt alleen een B-Klasser voor het spelen van promotiewedstrijden in aanmerking, indien hij als eerste op de ranglijst eindigt. Wordt een Reserve A-Klasser (dus het tweede elftal van een vereniging, wier elftal in de A-Klasse medespeelt) kampioen, dan worden er geen promotie- en degradatie-wedstrijden gespeeld. Ook zal er een competitie voor juniores gespeeld worden, waarvoor de diverse verenigingen verzocht worden de nodige gegevens in te zenden. De diverse verenigingen, welke nog geen elftal-opgaven hebben ingezonden, worden verzocht dit per omgaande te doen, opdat geen onnodig oponthoud de competitie ontstaat.

Tevens wordt aan de diverse verenigingen verzocht opgave te verstrekken over het medespelen in de Reserve A-Klasse en de B-Klasse. Afhankelijk van het aantal verenigingen zal bepaald worden, of er een enkele of dubbele competitie gespeeld zal worden.

Als B-Klassers komen voorlopig in aanmerking: **Arsenal, Scherpenheuvel, Volharding** en **Be Quick.** Met de verenigingen **Asiento, P.S.V., R.C.C.** en **Willemstad** wordt momenteel nog onderhandeld.

De mogelijkheid wordt onderzocht, of alle wedstrijden op het tijdstip 16.15 uur begonnen kunnen worden, waarbij zo nodig de Zaterdagmiddag ingeschakeld zal worden.

De vereniging **D.T.S.** is door het Bondsbestuur geroyeerd.

De navolgende verenigingen zijn door het Bondsbestuur beboet met een bedrag van ƒ 5,—: „Arsenal", „Volharding" en „Willemstad", zulks ingevolge artikel 21, lid 6 van het Huishoudelijk Reglement.

Aangemeld en ingeschreven als lid „Dienst van Ontwikkeling & Ontspanning" (Zee- en Landmacht-militaire elftallen). Voorlopig zal niet aan Competitie-wedstrijden van de C.V.B. worden deelgenomen.

Toegelaten als lid: **Be Quick.**

Van de Sportclub „Asiento" werd bericht ontvangen, dat haar bestuur als volgt is samengesteld:

W. J. Stok	(Voorzitter)
S. F. van Kekem	(Vice-Voorzitter)
H. C. J. Nieuwenhoff	(Secretaris)
C. F. van Tongerloo	(Penningmeester)
G. Zilvold	(Commissaris van Materiaal)
W. Lambij	(Commissaris voor Zwemmen)
C. W. Euwe	(Commissaris voor Tennis)
A. de Ridder	(Commissaris voor Zeilen)
P. A. Kruyer	(Commissaris voor Athletiek)
H. J. Jansen	(Commissaris voor Voetbal)
G. Men. van Schouwenburg	(Commissaris voor Hockey).

Met ingang van 21 April 1943 is het Bestuur van de C.V.B. als volgt samengesteld:

H. A. Dennert	(Voorzitter) Emmastad
J. Capriles	(Vice-Voorzitter) Mahaai
J. van Werkhoven	(Secretaris-Competitieleider) Nieuwestraat 8, telefoon 1247.
J. C. Viejou	(2e secretaris) Joh. van Walbeeckplein No. 15 (neemt voorlopig het secretariaat waar gedurende de afwezigheid van den Heer Van Werkhoven), telefoon 1450, zo nodig in dringende gevallen.
W. Willems	(Penningmeester) Araratweg 20
A. N. de Castro	(Commissaris van Materiaal).
L. H. Daal	(Commissaris)
A. J. Maduro	(Commissaris)
J. M. Pietersz	(Commissaris)

terwijl de verschillende Commissies bestaan uit de volgende personen:

Commissie van beroep: H. C. J. Nieuwenhoff (Asiento); H. A. Maduro (S.U.B.T.); J. W. S. Beaujon (R.C.C.); M. Nahar (Transvaal) en E. R. Palm (Jong Holland).

Financiële Commissie: J. J. Servage (S.U.B.T.); V. Naar (R.C.C.); N. Chumaceiro (Jong Holland); E. Maria (Atlanta); R. G Goeloe (S.U.B.T.); L. Matheuws (Jong Holland) en H. de Jong (R.C.C.).

Spelregel- en Protestcommissie: A. J. Maduro (S.U.B.T.); J. van Werkhoven (R.C.C.); E. Rib (Independiente); J. M. Pietersz (Jong Holland) en E. E. Maria (Atlanta).

Reglements-Commissie: A. J. Maduro (S.U.B.T.); J. M. Pietersz (Jong Holland); V. Naar (R.C.C.).

Elftal Commissie: J. R. Hollander (R.C.C.); M. Nahar (Transvaal); M. I. Daal (S.U.B.T.); A. Sentiago (Jong Holland) en G. Rosario (Independiente).

Straf Commissie: M. E. Chatlein (S.U.B.T.); H. de Jongh (R.C.C.); L. Matheuws (Jong Holland); E. Panneflek (Jong Holland en G. Rosario (Indep.).

De verenigingen „Independiente", „Transvaal", „Asiento" en „Willemstad", wier spelers hebben deelgenomen aan de wedstrijd Cur. XI tegen Nederl.-Sur. XI, gespeeld op 31 Januari 1943 ter gelegenheid van de officiële opening van het Nieuwe Sportpark op het Rif, worden beleefd verzocht hun spelers opdracht te geven de shirts en broekjes, welke door de C.V.B. aan de spelers voor deze wedstrijd werden afgestaan, aan de C.V.B. terug te geven, aangezien deze eigendom van de C.V.B. zijn.

Alle correspondentie enz., enz., voorlopig te adresseren aan den Heer J. C. Viejou, Joh. van Walbeeckplein 15.

HET BESTUUR.

DE HEER EN MEVROUW
G. J. Botterweg—Bakker
GEVEN MET GROOTE BLIJDSCHAP KENNIS VAN DE GEBOORTE VAN EEN ZOON, DIEN ZIJ
Teunis Hendrik
NOEMDEN.
Willemstad, 30 April 1943. St. Elisabethshospitaal.
1296